

Hutbe, 09.11.2018

Aramızdan Biri: Peygamber Efendimiz (s.a.v.)

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ﴾
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ احْتَقَرَ صَاحِبُهُ زَاهِرٌ نَفْسَهُ «لَكِنِّ عِنْدَ اللَّهِ
أَنْتَ غَالٌ»

Kıymetli Müslümanlar!

Yüce Mevlamız, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’e hitaben, “**De ki: Ben de ancak sizin gibi bir insanım, (ne var ki) bana, ‘Sizin ilahınız ancak bir tek ilahtır.’ diye vahyolunuyor.**”¹ buyurarak kendisinin de bir insan olduğuna vurgu yapmıştır. Efendimiz (s.a.v.) de yaşarken bizim gibi sevinmiş, gülmüş ve tebessüm etmiştir, hatta ashabına şakalar yapmıştır. Hep bir arada olduğu ashabıyla nübüvvetten önce nasıl yakın ilişkiler içindeyse, peygamber olduktan sonra da yakın ve sıcak bir arkadaş olarak kalmıştır. O, kendisine her durumda danışılan, fikir alınan, sıkıntı ve darlıklarda varlığı aranan, içimizden birisiydi. Dostlarının hatasını örten, onlara nazik, gönül alıcı sözler söyleyen, hoşnut olmadığı durumları incelikle dile getiren, iyiliklerini unutmayan vefakâr olan bir dost ve arkadaşı. Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “**Andolsun size kendinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.**”²

Aziz ve Muhterem Müslümanlar!

Hz. Enes (r.a.) bize Efendimiz (s.a.v.)’in arkadaşlığını şöyle anlatıyor: Zahir adında, çölde yaşayan bir zat vardı. Peygamber (s.a.v.)’e zaman zaman çöl hediyesi takdim ediyor, Hz. Muhammed (s.a.v.) de ona yanından ayrıldığı zaman hediyeler veriyordu. Ona, “**Zahir bizim köylümüz, biz de onun şehirlisiyiz.**” diye iltifat ediyordu. Zahir çirkin biri olarak bilinmesine rağmen Efendimiz (s.a.v.) tarafından çok sevilen bir kimseydi. Nitekim bir gün Zahir pazarda satış yaparken Resûlullah (s.a.v.) gizlice yanına yaklaşarak, onu arkasından kucakladı.

Buna şaşırın ve “Beni bırak, sen de kimsin?” diye karşılık veren Zahir, arkasında Efendimiz (s.a.v.)’in olduğunu fark edince Ona iyice sarıldı.

Değerli Kardeşlerim!

Hz. Peygamber (s.a.v.) o esnada “**Sizden kim bu köleyi satın almak ister?**” diye kalabalığa bir soru yöneltti. Bunu duyan Zahir kendi değerini düşük görüp “Benim alıcım olmaz ki!” tarzında bir ifade kullanmıştır. Efendimiz (s.a.v.) ise o eşsiz arkadaşlık sıcaklığıyla sevdiği Zahir’e şu güzel ve samimi ifadede bulundu: “**Hayır, yâ Zahir! Sen Allah katında çok değerlisin!**”⁵

Saygıdeğer Müminler!

İşte Efendimiz (s.a.v.) çölde yaşayan, kendisini önemsemeyen, fakat Resûlullah (s.a.v.)’e karşı ihsanını bol tutan Zahir’in arkadaşlığına karşı bu kadar vefakâr ve sadık idi. Sevdiğini söylerken cömert ve aynı zamanda ölçülü, arkadaşını kendinden bilen bir tutuma sahipti. Onu yerinde ziyaret eden ve yanına giden, gördüğünde hoşnutluğunu ve sevincini ifade eden bir ilişki biçimini benimserdi. Onu değerli hissettirecek sıcak davranışlarını esirgemez ve Allah katındaki değerini düşünerek hürmetle ve sevgiyle davranırdı.

Muhterem Cemaat!

Kimlerle dostluk yaptığımız önemlidir. Dostlarımıza karşı davranışlarımız da bir o kadar önemlidir. Günümüzde dostluk ve arkadaşlık ilişkilerimizi de maalesef sanal âlemde görüşmek, haberleşmek ve mesajlaşmak olarak sınırlandırmaktayız. Bu şekilde hoşgörüyü, güler yüzü, farklılıklarla yaşayabilmeyi, kusurları hoş görmeyi, doğru ifade biçimlerini, sevgiyi hissettirerek yaşamayı giderek unutuyoruz. O hâlde bize düşen, hayatımızın yegâne önderi olan Efendimiz (s.a.v.)’i bir dost ve arkadaş olarak da örnek almaktır.

Allah bizi samimi ve sadık olan arkadaş ve dostlardan kılsın. Rabbimiz bize sadık ve samimi dostluklar versin. Âmin!

¹ Kehf suresi 18:110

² Tevbe suresi, 9:128

⁵ Müsned-i Ahmed, H. No: 12648; Tirmizî: Eş-Şemâil El-Muhammedîye, H. No: 229.